

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 7. szám. 2016. április 1.

Ára 0,80 lej

Ne szórakozzanak velünk!

Beszélgetés Soltész Miklós magyarországi államtitkárral

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára, Soltész Miklós, a közelmúltban pódiumbeszélgetésen vett részt. A Kolozsváron tartott kerekasztal témája Közép- és Kelet-Európa kulcsszerepe a keresztyén kultúra megőrzésében volt. Az államtitkárral ezt követően a bevándorlási hullámról, a magyar kormány migrációs politikájáról, a liberális világszemlélet bukásáról és az európai keresztyénségről beszélgettünk.

Somogyi Botond

(Folytatása az 5. oldalon)

Fotó: Fehér Attila

Adorjáni Dezső Zoltán evangélikus püspök, Soltész Miklós államtitkár és Csinta Samu újságíró

A gyülekezetekben nem szervizmunkát akarunk végezni

Generális Vízitáció Bánffyhunyadon

Nagyvárosi gyülekezeteket látogat meg idén az Erdélyi Református Egyházkerület Generális

Vízitációja. Kató Béla püspök szerint a nagyvárosi egyházközösségek külön odafigyelést érdemelnek,

hiszen olyan gondokkal küszködnek, amelyek vidéken nem jelentkeznek, ugyanis városban a hívek többször költöznek, és nem mindig lehet követni a mozgásukat, így a több ezer létszámú gyülekezetekben sokszor éveken keresztül nem tudják, ki hol lakik.

Ezért az egyházkerület vezetősége úgy döntött: az év folyamán olyan városokba látogat el, ahol az állami népszámlálás és az egyházi nyilvántartás eredményei nagy különbségeket mutatnak. A 2016-os évben elsőként a Kalotaszegi Ref. Egyházmegyébe kebelezett Bánffy-hunyadot látogatta meg.

Fotó: Kiss Gábor

A bánffyhunyadi parókián az esperes és az egyházmegye főgondnoka mellett az egyházközösség elnöksége és presbitériuma fogadta a vízitációs bizottságot. A Kiss-Cserey Zoltán lelkipásztor által tartott áhítat után a bizottság két részre oszlott, az illetékes tanácsosok elkezdték az ügyvitel ellenőrzését, a bizottság másik része a Polgármesteri Hivatalban tett látogatást, ahol Mircea Moroşan polgármesterrel beszélgettek a hunyadi magyar közösségről. A tízezer lakosú város polgármesterének jó viszonya van a magyar, ezen belül a református közösséggel. Az előjáró szerint a város legnagyobb gondja a munkahelyteremtés.

Kiss Gábor

(Folytatása a 6. oldalon)

Tanulságos igék

A jövődőről (VI.)

A feltámadás reményében várakozva

„Mert ez a kettő szorongat. Kívánok elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb, de miattatok szükségesebb e testben megmaradnom.” (Fil 1,23–24)

A Szentírás tele van Isten eljövendő országának várásával. Ez a várakozás olyan eleven volt az I. században, hogy az első keresztyének meg voltak győződve: még az ő életükben meg fog történni. Vajon mennyire él bennünk a Krisztus eljövetele utáni vágy most? Az első keresztyéneket váratlanul érte, hogy a gyülekezet tagjai kezdtek elhalálozni, és riadtan tették fel a kérdést: hol vannak a halottaink?

Ma sajnos az a helyzet, hogy keveset foglalkozunk e kérdéssel. Sok embert csak a földi dolgok érdeklik, a mennyről való beszédet csak álmodozásnak vagy a valóság elől való menekülésnek tekintik. Pedig a halál utáni élet mindenkit foglalkoztat, s ha mi nem beszélünk erről, akkor mások fognak erről tanítani, sokszor olyan dolgokat, amik ellentétben állnak a Szentírással. Sajnos egyre többen hisznek a reinkarnációban. Ezért szükséges foglalkoznunk azzal, mi vár ránk a halál után. Mert nekünk ebben is van vigasztalásunk, ugyanis hisszük: Isten szeretetétől a halál sem választhat el minket.

A sorokat Pál apostol a börtönből írta a filippibeli gyülekezetnek. Ezt „az öröm levelének” szoktuk nevezni. Pál, annak ellenére, hogy nehéz helyzetben van, nem csügged el. Nem azért, mert optimista, hanem mert várja Krisztus visszejövetelét. Az apostolban nincs halálfélelem. Nyugalmának a titka az, hogy számára az élet Krisztus és a vele való közösség.

Pálnak mozgalmas és sokszínű, mégis egyszerű volt az élete, hisz ő Krisztusért és Krisztus által élt. Ennek az életnek lényeges elemei: Isten békessége, a mindenk ellenére való öröm, a keresztyén szabadság és a jövődő várása voltak. Ezért neki csak egy vágya volt: Krisztus magasztaltassék, akár élete, akár halála, akár börtönben való léte által.

Az apostol egészen másképp készít mérleget az életéről, mint ahogy azt mi szoktuk tenni. Szerintünk sok nyomorúságot, szenvedést kellett elviselnie, ezért szomorú élete lehetett. De ő más szemszögből közelíti meg: mindent Krisztuson keresztül lát. Nem próbál menekülni a halál gondolatától, hanem azt mondja: ha Krisztusért meg kell halnia, akkor ez számára nem veszteség, sőt, nyereség. Azért, mert meg-

szabadul a szükségtől, a harctól, a börtöntől. Ott már nem lesz kísértés, hitetlenség, önzés.

Ha Krisztus az életünk Ura, mindent egészen másképp látunk. Ha mi az ő tulajdona vagyunk, akkor halálunk órájában sem hagy el. Ezért számunkra a halál hazaérkezés az örök élet dicsőségébe. Az életet ez teszi komollyá, ezért olyan fontos, hogy hitben éljünk.

Különös az is, milyen szűkszavúan beszél Pál a halál utáni életről. Nem ad választ olyan kérdésekre, amelyek minket nagyon foglalkoztatnak: mi történik halálunk pillanatában? Fel fogjuk-e ismerni egymást a mennyben? Hogyan kell az örök életet elképzelni? Mi történik a halálunk és Jézus visszejövele között? Erre csak azt mondhatjuk, legyünk e kérdésekben óvatosak, és ne akarjunk túl sokat tudni. Pál nagyon várta Krisztus visszejövetelét, mégis keveset ír e dolgokról. Mert például arra a kérdésre, hogy hol vannak a halottaink, többféle választ is lehet adni: a temetőben, a sírban, a földben, a mennyben, Krisztussal, a paradicsomban, az Úr orcája előtt. De tudnunk kell: a halál elmenetel, hazaérkezés az atyai házba, az örök élet nyugalma és boldogsága. Mindezekben a legfontosabb az, hogy mi Krisztussal leszünk. Hogy ez mit jelent, azt most elképzelni sem tudjuk. Ám abban a hitben halhatunk meg, hogy azonnal Krisztushoz megyünk. A teljes üdvösség azonban még várat magára, ez Krisztus eljövelekor valósul meg, amikor megnyílnak a sírok, és a halál örökre megsem-

misül. A régiek ezt írták a sírjukra: *expectat resurrectionem*, vagyis várja a feltámadást.

Pál az élet és halál nagy kérdéseit sohasem az ember felől közelíti meg. Sokan azt mondhatják: ahhoz nem kell keresztyénnek lenned, hogy békében halj meg. Vannak hitetlenek is, akik méltósággal és nyugodtan vesznek búcsút az élettől. De őket nem teszi boldoggá az a tudat, hogy Krisztushoz mennek, hogy vele lesznek örökre együtt.

Az apostol vágyik elköltözni és az Úrral lenni, ez számára a legjobb. De nem azért, mert már belefáradt az életbe, már nem érdekli az, ami a földön történik. Ez az egész levél cáfolja ezt. Őt nagyon is érdekli a gyülekezet sorsa, jövője. Egyrészt vágyik Krisztussal lenni, de ugyanakkor kész maradni is, hogy segítsen a fiatal gyülekezet gondozásában. Tudja, hogy a gyülekezetnek szüksége van rá. S ő kész arra, hogy segítsen. Szereti Urát, és teljességgel rábízta magát. Nem akar megszökni az ő szolgálatából, hanem várja a parancsait.

Az, hogy mi foglalkozunk a halálunk utáni dolgokkal, nem jelenti azt, hogy nem vesszük komolyan e földi életet. Épp az ad nekünk erőt és kitartást a szolgálatra, hogy tudjuk, mindez a mennyre néz. Úgy dolgozunk, hogy tudjuk: életünk el van rejtve Krisztussal együtt Istenben. Ez nem álom, ez valóság az által, aki feltámadásával utat nyitott nekünk a jövődő felé.

Lőrincz István

Felhívás a Kárpát-medence magyar kórusaihoz

Tordaszentlászló RMDSZ-szervezete, önkormányzata, a Tordaszentlászlói Thamó Gyula Közművelődési Egyesület, a református egyházközség, valamint a falu Művelődési Háza, a **Guttman Mihály-émlékév** keretében idén is megszervezi a hagyományos, immár

XXVII. Szent László-napi kórustalálkozót

a zenetanár, karnagy, Tordaszentlászló község díszpolgára,

a Romániai Magyar Dalosszövetség örökös tiszteletbeli elnöke, **néhai Guttman Mihály**, a magyar kultúra kiemelkedő személyisége születésének 90. évfordulója tiszteletére.

Az eseményre **június 25-én**, szombaton, **kopjafa**avatással kerül sor Tordaszentlászlón.

Védnökeink: **Máté András Levente** parlamenti képviselő, **Mile Lajos** kolozsvári magyar főkonzul, az **Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület**, a **Romániai Magyar Dalosszövetség**, az **RMDSZ Kolozs megyei szervezetének elnöksége**, **Horváth Anna**, Kolozsvár alpolgármestere, **Szép Gyula**, a Kolozsvári Magyar Opera igazgatója, valamint **dr. Vákár István**, Kolozs Megye Tanácsa elnöke.

Az írásos jelentkezést május 27-ig várjuk a következő címre: Szőke Zoltán nyugalmazott lelképásztor, az EMKE helyi elnöke, RO 407505 Sävädísla – Tordaszentlászló, Szőlő utca 144. sz. jud. Cluj – Kolozs megye. Telefon: +40264/374-120. A külföldiakat és akik egy vagy több napot szeretnének itt tölteni, a faluturizmus keretében fizetővendégként tudjuk fogadni a következő e-mail címen: boldizsarzeyk@yahoo.com.

A jelentkezési lapon kérjük pontosan közölni a kórus teljes nevét, nemét, címét, létszámát, a kórusművek címét és szerzőjét, a karvezető nevét, s akik először vesznek részt a találkozón, jelentkezési lapjukhoz csatolják kórusuk összefoglaló, rövid történetét is archívumunk számára.

Felhívjuk a jelentkezők figyelmét, hogy műsoruk nem haladhatja meg a 10–15 percet!

Néhai **Guttman Mihály** zenetanár, a Romániai Magyar Dalosszövetség tiszteletbeli elnökének végrendelkezése alapján a **közös éneklésre** kijelölt kórusművek a következők:

1. Vörösmarty Mihály – Egressy Béni: *Szózat*, amelyet a templomban istentisztelet végén, a gyülekezettel együtt énekelnek a kórusok;

2. Berzsenyi Dániel – Kodály Zoltán: *Magyarokhoz*,

3. Vörösmarty Mihály – Erkel Ferenc – Bárdos Lajos: *Szózat* című kórusműveket a Templomkertben, Szent László szobra körül éneklük közösen a kórusok, amelyeket a Tordaszentlászlói és Hosszúhetényi Fúvószenekar köszönt.

Felkérjük a találkozóra benevező kórusokat, hogy a Művelődési Házban a hangverseny idején maradjanak benn a teremben, s kölcsönösen hallgassák meg egymást. A közébedre a hangverseny után kerül sor, majd ezt követi a karvezetők közös megbeszélése, végül pedig a zárszó.

Kedves Dalostestvérek! Jeligenk továbbra is:

Nyelvében és szokásaiban él, dalaiban és művészetében érez a nemzet.

Nem kopogtat, hanem belép az életünkbe

„...eljöve Jézus és megállta a közepén,
és monda nékik: Békesség néktek!”
(Jn 20,19)

Jézus Krisztus hiánya benuhátságot és félelmet okoz az emberben. Azok a tanítványok, akiket eddig folyamatosan mozgásban láttunk, most zárt ajtókat mögött őrzik félelmüket. Üres, üveges tekintettel bámulnak a semmibe. A benuhátság azon állapota tartja foglyul őket, amikor a lélek képtelen a jövőt tervezni. Képtelen arra gondolni, mi lesz holnap. Lesz-e holnap? Pedig Jézus él, az Úr feltámadt, de a tanítványok még mindig gyászolnak. Pedig az örömhír már eljuttott hozzájuk. Krisztus Mária Magdalénát küldi a feltámadás evangéliumával, de a lelki benuhátság erősebbnek bizonyul.

A bezárt ajtó azt jelenti: kizárom az életemből a világot. Utánam az özönvíz! Egyúttal kizárom a személyemet, a jelenléteimet a dolgok alakulásából. Nem tudok és nem is akarok tenni semmit. Passzív maradok. Esetleg követem az

eseményeket, talán beszélnek is róluk, de ennél többre már nem futja. Ahol Istennek nincs helye az életben, ott nem látunk kezdeményezést. Nem látunk mozgásban lévő embereket. Csak zárt ajtókat és félelemmel teli lelkeket. Jézus ennél többet akar az életünkben. Azt látjuk, hogy őt nem állítja meg a zárt ajtó. Nem állítja meg az, hogy mi mit gondolunk róla. Nem állítja meg, hogy mi milyen istenképet építettünk fel róla. Hanem jön, és megáll a közepén. Nem zörget, nem kopogtat, nem szólongat, nem vár bebocsátásra, hanem egyik pillanatról a másikra belép az életünkbe. A központi helyre áll. Oda, ami eddig üres volt. Ami eddig mozdulatlan volt. Vagyis általa a helyére kerülnek a dolgok. Jézus a helyére kerül az életünkben. Kiegyensúlyozza azt. Békességet ad. Az élő, a feltámadott, a hatalommal bíró Krisztus egyszer csak ott terem, ott áll a közepén, hogy a megfáradt lelkeket megmozdítsa, mozgósítsa. Elindít az ő útján. Előbb azonban még megáll a közepén, leszereli a félelmeiket, mert aki rabláncban tengődik, az képtelen elindulni. Az képtelen véghezvinni a küldetést. Ezért előbb még felszabadít a metsző félelmek súlya alól.

Fábián Tibor

Titkos üzenetek a gyömbérliliom szirmain

Világimanap Küküllőszéplakon

A legnépesebb karibi sziget, Kuba állt a világszerte 2016. március első hetében megszervezett világimanap középpontjában. Erre az alkalomra a „Fogadjátok magatokhoz a gyermekeket, mert ezzel engem fogadtok be” témájú liturgiát több mint 20 kubai keresztyén asszony közösen dolgozta ki.

A küküllőszéplaki Pálffy Ágnes Nőszövetség lelkes csoportja nagy szeretettel készítette elő az eseményt, s a kis közösség tolmácsolta a kubai asszonyok imádságra szólító meghívását. Az eseményre sorra kapcsolódtak be az imaláncba Gogán, Gogánváralja, Bonyha és Héderfája nőszövetségei. A ritmikus, vidám trópusi dalok az örök nyár birodalmába kalauzoltak bennünket, majd a helyi tiszteletes asszony tolmácsolásában megismerhettük az egzotikus Kubát.

A modern technikának köszönhetően betekinthettünk Kuba színes növény- és állatvilágába, lakosságának és kultúrájának sokszínűségébe. A vallási viszonyok bemutatásából kiderült, hogy a kubai lakosság nagy része római katolikus, emellett számos protestáns felekezet, valamint zsidó és muszlim közösség egyaránt megtalálható. Jó volt hallani, hogy Kubában a lakosság legnagyobb arányát a

gyermekek teszik ki, akiket nagyon szeretnek és nagy becsben tartanak.

A kubai asszonyok életét a helyi fiatal lányok, valamint asszonyok ismertették, kiemelve Isten jelenlétének fontosságát az iskolában, a munkahelyen vagy a szántóföldeken. A nőszövetség tagjai a kubai asszonytestvére-

ink bűnvalló, bűnbocsátó, valamint hálaimeit tolmácsolták számunkra. Ezt követően Nagy Orsolya dányáni lelképásztornő hirdette Isten Igéjét a Mk 10,13–16 alapján. Prédikációjában figyelmeztetett: gyermekeink Isten ajándékai. Ne csak földi jóval halmozzuk el őket,

A három fa legendája

Három fa állott a parton. A tengerre tekintve álmaikról beszélgettek.

– Szeretném, ha egyszer bölcső lenne belőlem – álmódzott az első.

– Én pedig szeretném, ha hajót készítenének a testemből – sóhajtott a második.

– És te ?

– Magam sem tudom – felelte a harmadik. – Örömmel állnék egy kimagasló helyen, hogy mindenki láthasson.

Évekkel később jöttek a favágók. Kivágták az első fát, és kifűrészelték deszkáinak. A gazda jászolt készített belőle. – Mi lesz az álmoddal, a bölcsővel? – sírta el magát a fa. Mégis beteljesedett álma, mert ebbe a jászolba fektette Mária Jézust, Isten Fiát.

Kis idő múlva kivágták a második fát is. Kivágták belőle egy halászcsonakot. Eljött az idő, amikor ezt a csonakot kölcsönözte Péter apostol Jézusnak.

Végül kivágták a harmadik fát is. Kivágták belőle két durván faragott gerendát és összeillesztették kereszt alakjában. Arra feszítették fel a Golgota hegyén Jézus Krisztust.

Mindhárom fa megértette, hogy Isten beteljesítette álmukat, még nagyszerűbben, mint ahogy ők azt elképzelték.

Tanulság: Isten az ember életében is beteljesítheti az álmokat, vágyakat, ha azok tiszták és hasznosak.

Bányai László

ne csak táncórára vagy fociedzésre vigyük el őket, hanem időben teremtsünk lehetőséget arra, hogy megismerhessék és személyes barátságot köthessenek az Úr Jézussal.

A továbbiakban megtudhattuk, egykoron a spanyol gyarmati uralom ellen küzdő szabadságharcosoknak titkos üzeneteket írtak egyes asszonyok a gyömbérliliom szirmaira. Ezért ez a virág – amely az élet szépségének a szimbóluma – bátorítást jelent a kubai asszonyok számára a vállalt kötelezettségeik teljesítésében. Vendégeink érkezéskor egy papírból készült gyömbérliliomot kaptak, melyre személyes kötelezettségvállalásukat kell ráírniuk. Ezzel a felajánlással életüket Isten szolgálatába ajánlják fel.

Ünnepségünk záróakkordjaként Csepán Levente helyi lelképásztor megköszönte az Alsó-Küküllő mentéről érkezőknek, hogy bekapcsolódtak ebbe az imaláncba, melynek köszönhetően újból gyermeki tiszasággal csodálkozunk rá Isten nagyságára.

A Pálffy Ágnes Nőszövetség

Mert adni jó!

Teológusok hajléktalanmissziója

Kinéztél-e ma reggel lelked ablakán? Megláttad-e azt, ami igazán értékes? Láttad-e Jézust a másik ember szemében?

Hányszor járunk zárt redőkkel a minden napok útján? Csak ballagunk, vagy talán rohannunk, s mindeközben nem észleljük mindazt, ami a szemnek láthatatlan. Pedig ott van. Körülvesz. Csak látni kellene. Azt kérde, hogyan lehetséges ez, ha a szemnek láthatatlan? A titok egyszerű! A róka – *A kis herceg* sorai közt – olyan szépen kimondta: „Jól csak a szívvel lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan”. Kezded érteni, kedves olvasóm?

A világ gyönyörű, tele csodákkal, szebbnél szebb pillanatokkal, csodás értékekkel! Mind Teremtőnk drága ajándéka! S hidd el, nem egykönnyen jutottam el erre a megállapításra!

A világban a legértékesebb pedig te vagy: az ember. Húzd el hát lelked redőjét, szívd tele

tüdődöt a beáramló levegővel – még ha nem is neked tetsző illatú –, s láss! De ne csak a neked tetszőt vedd észre, hanem a valóságot. Lehet, hogy keserű vagy kényelmetlen, de zúzd össze határaid korlátját, s lépj ki a bizonytalanba, mert az, amit tapasztalni fogsz – leírhatatlan. Iránytűm van kint a világban: Krisztus. Ő vezetett menderre.

Meglátni az esetet, meghallgatni, kezem feléje nyújtani, és együtt indulni tovább a Cél felé – harc: önmagammal. De áldásos! Bevallom, sokszor vak vagyok még így is, hogy harcolok, de Jézus szava fel-felcsendül lelkem dallamai között. Dicsőségében, majd ha viszatér, szólni fog: „amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg” (Mt 25,40). Bátorító dallamok – élni csak így érdemes. Magamba feledkezve, de szívvel látni, követni Jézusom.

A fent írtak egy módját gyakoroljuk mi, a teológusok. Bőjt idején felajánljuk egy-egy ebédünket a kolozsvári hajléktalanok számára. Nélkülözök, megvetettek voltak, vannak

Kolozsváron is sokan szorulnak segísre, meleg ételre

és sajnós lesznek. Krisztus parancsa pedig az, hogy odaforduljunk embertársainkhoz, és a bőjt ilyenfajta lemondással is járhat. Lemondunk, mert az Úrtól kaptunk, s adjuk azoknak, akik szintén Istenünk gyermekei. Így mondhatjuk velük együtt, a szűkölködőkkel a zoltáros szavait: „Áldott legyen az Úr! Napról napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Istene!” (Zsolt 68,19)

Nem dicsekvésként írjuk ezt, hiszen bőjtölésünk hiábavaló lenne, hanem bátorítani szeretnénk mindenkit, hogy szívükkel tekintsenek szét e világban, és kövessék Megváltónk életének példáját. Péter apostol is azt mondta az Ékes kapuban álló sántának: „amim van, azt adom neked” (ApCsel 3,6). Mindenki tud adni, abból, amije van, csak fel kell ismerni azt! Áldott az a tapasztalás, amikor adunk, és rádöbbenünk, valójában mi vagyunk azok, akik a legtöbbet kapunk.

Béres Levente,

IV. éves teológiai hallgató,
hajléktalanmissziós koordinátor

A diákok a teológia udvaráról indulnak a Bocskai térre

Diakónia: új munkapont Székelyudvarhelyen

Új fiókszervezetet nyitott a Diakónia Keresztyén Alapítvány (DKA). A székelyudvarhelyi fiók átadására szervezett hálaadó ünnepséget a székelyudvarhely-belvárosi templomban tartották, majd a Márton Áron tér 6. szám alatti székhelyen szalagvágásra került sor.

A Diakónia Alapítvány folyamatosan fejlődik, ezt példázza az újabb fiók megnyitása is, amelyet tervek szerint további munkapontok létrehozása fog követni. Az udvarhelyi ünnepségen Szegedi László missziói előadó hirdette az Igét, ezt követően az egybegyűlteket Szatmári Szilárd egyházmegyei főjegyző, valamint Kántor Csaba esperes üdvözölte, aki hangsúlyozta: a diakónia nem vetélytársa akar lenni a térségben már jól működő Caritasnak, hanem kiegészítője.

Hegedűs Lajos, az alapítvány országos koordinációs igazgatója a DKA eredményeiről számolt be. Eszerint Erdélyben 168 településen van jelen a Diakónia, régióként változik az alapítvány tevékenysége. Az igazgató hangsúlyozta, hogy a további tervek között szerepel Se-

gesvár, Székelyudvarhely és Székelykeresztúr környékén munkapontokat létrehozni, valamint új fiókokat nyitni ott, ahol igény van erre a szolgáltatásra. Megemlítette: a svájci HEKS Alapítvánnyal új szerződést kötöttek, amely elsősorban az alapítvány fejlesztését szolgálja.

Papp Csilla fiókgazgató köszöntőjében arra mutatott rá, hogy már gyermekkorától kezdve

szereletszolgálatra nevelték, és bár akkor nem értette, miért kell gyerekként időséssel foglalkoznia, mára beért e tevékenység gyümölcse.

A DKA székelyudvarhelyi fiókszervezetét 2015. januárjában jegyezték be. Bár továbbra is nagy kihívások előtt állnak, mindent meg fognak tenni, hogy a munkapont a rászoruló emberek javát szolgálja.

A Diakónia Alapítvány idén ünnepli fennállásának 15. évfordulóját

Ne szórakozzanak velünk!

(Folytatás az 1. oldalról)

– A kelet-európai országok – elsősorban a visegrádi négyek – egységesen lépnek fel a migrációval kapcsolatos kérdésekben, a nyugati országokkal ellentétes álláspontra helyezkednek. Minek köszönhető ez?

– Talán annak, hogy ezek az országok hosszú évtizedekig kemény diktatúrában éltek, és az emberekben kialakult egy veszélyérzet. Sokkal nagyobb, mint azokban az országokban, ahol a jólét és a mindennapos küzdelmeknek a hiánya elaltatta az embereket, de a politikusi réteg nagy részét is. Egyre inkább látszik, hogy amint Nyugat-Európában szaporodnak a bajok, az atrocitások, az emberek folyamatosan döbbennek rá arra: itt valami nagyon nagy gond van. Ugyanakkor pedig azzal a politikával, amelyet Magyarország a bevándorlással kapcsolatosan képvisel a kontinensen, egyre többen azonosulnak. Azt viszont még nem lehet tudni, hogy a nyugati országok vezetői ezt mikor fogják belátni és magukévá tenni.

– Románia is egy hagyományosan keresztényen – ortodox – ország, mégsem csatlakozik ebben a kérdésben a többi kelet-európai állam által képviselt állásponthez. Ez a hagyományos kétkulacsos politikának a következménye?

– Én inkább annak tulajdonítom, hogy Románián nem ment keresztül olyan nagy embertömeg, mint Macedónián, Szerbián, Horvátországon, Szlovénián vagy Magyarországon. Ennek következtében nem érzékeli ennek veszélyét és súlyát. Amikor egy gond távol van az embertől – legyen az földrengés, szökőár vagy bármi más –, akkor lehet, hogy sajnálkozik az adott helyzet miatt, de teljesen másképp reagál akkor, amikor azt saját bőrén tapasztalja. Azt látom, a román politika még nem szembesült ezzel a gonddal. Amennyiben az ország határait is elérné egy jelentős bevándorlóhullám, azt hiszem, azonnal felsorakozna a többi ország mögé, amely a V4-ekkel közösen lép fel. Én biztatom is erre őket, mert a Romániában élő emberek élet- és munkaszeretete – bizonyítja ezt az is, hogy milliók hagyják el az országot azért, hogy dolgozzanak – megérdemelné ezt a törődést. A másik gondolatom pedig a következő: az ortodox egyház sokat szenvedett a szétszakítotttság miatt, kár lenne az ortodox keresztényeket egy másik fajta veszélynek is kitenni.

– Az előadás elején kijelentette: a liberalizmus végnapjait éli Nyugat-Európában. Valóban erről van szó, vagy csak egy pillanatnyi megrendülés tanúi vagyunk?

– Az, hogy a veszélyeket nem ismerik fel, az, hogy ez az ideológia a természet törvényeit akarja felrúgni, az, hogy társadalmi berendezkedésük a kereszténységet teljesen háttérbe szorítja, sőt meg is veti, előbb-utóbb oda vezet, hogy a társadalom képtelen lesz az önvédelemre. Sajnos ezt látjuk már Európa egyre több országában. Ezért a kölni események és a terrorcselekmények sokakban földrengésszerű változást idéztek elő: az emberek ráébredtek arra, hogy őket becsapták. Kérdés, felismerik-e

A Járosi Andor Keresztyén Kulturális Műhely estjére sokan voltak kíváncsiak

azt, hogy az eddigi társadalmi berendezkedésük mondott csődöt, vagy valami másban fogják meglátni a probléma gyökerét. Tény azonban: a liberalizmus képtelen arra, hogy a társadalomnak védelmet nyújtson. Hadd mondjak egy abszurdnak tűnő, de valós példát: ha valaki Norvégiába kerékpárral megy be, akkor az közlekedési eszköznek számít, és a jogszabály értelmében a beutazót nem szabad megállítani. Ezért Norvégiába az összes migráns bicikkel érkezik. Normális dolog ez? Nincs ott épeszű rendőr vagy határőr, aki kijelentené, hogy „Ne szórakozzanak már velünk! Így akarnak tönkretenni minket?” Egy másik példa az, amit Faymann osztrák kancellár művelt a tavaly ősszel. Csupán azért, hogy politikailag korrekt legyen a beszéde, hosszasan gondolkozott azon, hogyan nevezze a migránsok megfélemezésére építendő kerítést. Napokig hazudtak összevissza, ócsárolták a magyar politikát. Végül a kerítést szárnyas kapunak kiáltották ki. Hogy jut eszébe valakinek ilyen mondani? Ahelyett, hogy elismerné: a magyaroknak igazuk volt, igenis kerítést kell építeni. Meg kell állítani őket.

Amikor az igazságot nem merik kimondani, amikor a politikailag korrekt diskurzus miatt mindennek és mindenkinek meg akarnak felelni, akkor bizony nagy baj van.

– Tavaly nyáron a magyar kormány a bevándorlókkal kapcsolatos politikája miatt egyedül maradt Európában. Azóta a helyzet folyamatosan változott, az emberek egyre inkább rájöttek arra, hogy „a tárt karokkal fogadjunk be minden bevándorlót” hozzáállás helytelen. Informális csatornákon érkeznek-e olyan vélemények, amelyek helyeslik az akkori magyar álláspontot?

– Amit kérdezett, annak több üzenete is van. Az egyik az, hogy mindenkinek van felelőssége. Mi, magyarok kicsi, tíz-tizenöt milliós nemzet vagyunk, mégis meg tudtuk változtatni az európai közvéleményt, a közgondolkodást. A környező országok teljes mértékben mellénk álltak, az átlag európai szavazópolgárok is nagyrészt nekünk adnak igazat. És bizony mesélik a Nyu-

gat-Európában többször megforduló képviselőink, hogy egyes uniós politikusok a liftben rájuk kacsintanak vagy kezét ráznak, és igazat adnak nekünk, de amikor kiállnak a pulpitusra, akkor éppen az ellenkezőjét mondják. Ez a politikai korrektség. Ha valamit a fejükbe vettek, akkor attól nem tágítanak, nem merik elismerni, hogy egy kis nemzetnek is igaza lehet. Reméljük, eljön ennek is az ideje.

A másik dolog az, hogy ezek után nekünk nem kell majd folyamatosan a szemükre hányunk tévedéseiket, és azt mondani: „íme, nekünk volt akkor igazunk”, hanem keresni kell az együttműködést, a közös megoldásokat: a kontinens határait meg kell védeni, a közel-keleti konfliktusban szenvedőket szülőföldjükön megsegíteni, az ott élő keresztényeket megvédeni, valamint országainkban a keresztény gyökereket megerősíteni.

– Rádöbbsenheti-e a migrációs jelenség Európát arra, hogy rossz irányba indult el, nem a helyes úton jár? Vagy már túl késő?

– Temetni nem szabad magunkat még akkor sem, hogy ha a baj valóban nagyon nagy. Látunk kell: a felelősség és a feladat óriási. Ugyanakkor biztos vagyok abban, hogy az Úr Istennek vannak olyan üzenetei egy nép, egy társadalom, jelen esetben a kereszténynek mondott országok felé, amely így szól: gyerekek, ébredjétek már fel, valami nem működik jól a gondolkodásotokban. Ez viszont a remény is egyben. Ez változtathatja meg az európai fel fogást, aminek – ha belegondolunk – az elmúlt kétezer évben sokszor volt szomorú következménye: rengeteg viszály, belháború, világháború. De szerencsére ezekből mindig talpra tudott állni. Bízom abban, egy ilyen helyzet is arra ébreszti fel a társadalmat, hogy rájön: ami eddig volt, az tovább nem folytatható. A természet törvényeit nem lehet teljes mértékben mellőzni, és igenis vissza kell térni azokhoz a gyökerekhez, amelyek a kereszténységben rejlenek. Ez persze nem azt jelenti, hogy mindenkinek azonnal keresztényénné kell válnia, de el kell fogadnia annak kulturális, civilizációs alapjait, értékeit.

A gyülekezetekben nem szervizmunkát akarunk végezni

(Folytatás az 1. oldalról)

Egy korábbi népszámláláskor a magyarság aránya 38 százalék volt, a legújabb szerint 30 százalékra csökkent. A város legnagyobb munkahelyteremtő intézménye a helyi kórház, amelynek 275 alkalmazottja van, és amelyet nehezen tudtak megmenteni, hiszen az Egészségügyi Minisztérium nemrég a kisebb kórházakat be akarta zárni. A felekezetek megoszlása tekintetében a polgármester kiemelte: egyre nagyobb teret hódít magának a pünkösdiista egyház, a roma nemzetiségűek nagy része oda tartozik.

Ifjak, asszonyok, presbiterek

A bizottság a helyi iskolában találkozott az elemi iskolásokkal, akik énekekkel is bizonyosságot tettek hitükről, a Bibliában való jártasságukról. Bár év közben nem sokan járnak gyülekezeti vallásórára, nagy sikere van a gyerekek körében a vakációs bibliahétnek, ahol mintegy száz-an vesznek részt.

A konfirmandusokkal való találkozón a püspök a hit fontosságáról beszélt a fiataloknak, amely a keresztyén ember életének legfontosabb része. Arra kérte őket: ha nem is értik teljes mértékben a káté szövegét, tanulják meg, főleg az első kérdés-választ, hiszen az a tény, hogy Jézus Krisztus tulajdona vagyok, olyan bizonyosság, amely elkísér az életben.

A gyülekezet nőszövetsége tavaly alakult újra, az asszonyok gondoskodnak a városba látogató turistákról, körzeti és egyházkerületi rendezvényeken vesznek részt, és diakóniai munkát végeznek, betegeket látogatnak, az időseknek pedig vasárnaponként külön rendezvényt szerveznek.

Kató Béla püspök szerint a kimutatásokból kiderül, sok az özvegy a gyülekezetben, ezért arra bátorította a nőszövetséget, hogy a gyülekezet egyes rétegeinek szervezzenek találkozókat. A megújult nőszövetség azt jelzi, erre a

Fotó: Kiss Gábor

Üzenet az *Üzenetben*: Szegedi László missziói előadó lapunkat is ismertette

munkára igény van a gyülekezetben, még akkor is, ha munkájuk – önzetlenségük miatt – sokszor a névtelenségbe burkolózik.

Dézi Zoltán főgondnok szerint abban, amit az asszonyok tesznek, dominál a keresztyéni szeretet. A főgondnok úgy véli, arra is gondolni kell, hogyan lehet másokat is a gyülekezet köteleibe bevonni. Nem oktatni kell – hangsúlyozta a főgondnok –, hanem életünkkel meg kell nyerni másokat a gyülekezetnek. A nőszövetség tagjai szerint a gyülekezet lelkipásztornak és feleségének is köszönhető, hogy ilyen szép gyülekezeti élet van, hiszen sokat foglalkoznak a gyerekekkel, konfirmandusokkal, de az idősebb, betegebb gyülekezeti tagokra is odafigyelnek.

A presbiteri ülésen Szegedi László generális direktor arra kérte a presbitériumot, hogy

a családlátogatást nagyobb rendszerességgel végezzék. Szorgalmazta a bűnbánati istentiszteletek és bibliaórák bevezetését is, valamint javasolta a presbitériumnak, hogy a kerületi missziós kiadványokat is rendeljék meg. Ungvári Éva pénzügyi ellenőr kijelentette: a pénztárt a presbitérium kezeli, mivel a lelkipásztortól megvonták a bizalmat. Arra figyelmeztette a presbitériumot, hogy az egyházközségeknek ugyanolyan kötelességei vannak, mint egy cégnek, sőt Isten előtt is el kell számolniuk az ügyvitelről.

Megkeresni az elveszettet

Az esti istentiszteleten Kántor Csaba püspökhelyettes hirdette az Igét, majd Kató Béla püspök elmondta, minden gyülekezet tanúja az egyház fogyásának. A fiatalok faluról városra költöznek, hiszen ott van megélhetési lehetőség. Az erdélyi reformátusok több mint fele városokban él. A népszámlálási adatok szerint Bánffyhunyadon 2500 református él, de csak 1600-at tart nyilván az egyházközség. Ahhoz, hogy minden lélekről tudjunk, minden házba be kell kopogni. Ugyanakkor a lelkeket

nem nyilvántartani akarjuk, hanem bevonni őket a közösségbe. Ehhez a munkához az egyházközségben nem elég egy lelkipásztor. Nemcsak szervizmunkát kell végezni, hanem karban akarjuk tartani a közösségeinket.

A gyülekezeti élet megújításához emberekre van szükség, akik segítik a lelkipásztor munkáját. Ha a gyülekezet él, akkor megoldódnak az anyagiak is. A püspök szerint ennek a gyülekezetnek különös küldetése van. A kultúrát, amely közösséggé formál bennünket, fenn kell tartani, hogy továbbra is közösségként tudjunk élni. Az ellentétek felemésztenek, utalt a püspök a presbitérium és a lelkipásztor közötti megromlott kapcsolatra, így nem lesz elég erőnk másokkal foglalkozni. Kató Béla arra kérte a presbitereket, gondolkodjanak a lelkipásztorral együtt, hogyan lehet a bánffyhunyadi gyülekezetet újraszervezni.

Szegedi László elmondta, 25 százalékkal csökkent húsz év alatt a bánffyhunyadi református közösség. Az özvegyek magas száma sokkal több diakóniai munkát fog igényelni. Ugyanakkor dicséretesnek tartotta, hogy 747 családból alig 10 vegyes. A tízszázalékos templomlátogatottság viszont nagyon alacsony, messze elmarad a kalotaszegi átlagtól. Arra is figyelmeztette a gyülekezetet, hogy az iskolai vallásoktatás nem helyettesítheti a gyülekezeti vallásórát. Szegedi László megköszönte a nőszövetség munkáját, ugyanakkor megemlítette azt is, hogy az IKE-csoportot jobban kell foglalkoztatni.

Kiss-Cserey Zoltán lelkipásztor megköszönte a bizottság bátorító, kiigazító, nevelő szavait, majd a gyülekezet kórusa szolgált. Istentisztelet után a gyülekezeti teremben folytatódott a program: néptánc után a közösség ifjai a *Valahol Európában* című musicalből adtak elő egy részletet.

Fotó: Kiss Gábor

A bizottság a vizitáció során mindig találkozik a gyerekekkel is

Az emberi cselekvésnek és az Istenbe vetett hitnek együtt kell járnia

Generális Vizitáció Désen

A Kalotaszegi Egyházmegyében tett látogatás után a vizitációs bizottság a Dési Református Egyházközséget látogatta meg. Szilágyi Róbert helybeli lelkipásztor áhítata után Kató Béla püspök bemutatta a Generális Vizitáció tagjait, valamint hangsúlyozta: a nagyvárosok sajátos gondjait szeretnék feltárni, ezért látogatják meg a közösséget, amely jelenleg 2070 lelket tart számon, a legutóbbi népszámlálás adatai szerint azonban a reformátusok száma Désen 3300 volt.

A bizottság tagjai az iskola valóságát, valamint az iskola igazgatójával, Tárkányi Margittal beszélgettek, akiktől megtudták: mintegy száz gyerek tanul magyar tagozaton, sok gyereket azonban román tagozatra íratnak a szülők. Az igazgató szerint a szülők nem értik meg, hogy a magyar tagozaton a diákok többletet kaphatnak, nem lesznek szegényebbek. Régebb keményen kellett küzdeni azért, hogy alacsony létszámú osztályokat is indíthassanak, de sikerült elérni, hogy a tanfelügyelőség egy 10-es létszámú osztályt is engedélyezzen.

Mielőtt a bizottság a város polgármesterével találkozott volna, körbejárta Dés főterét, ahol több ingatlan is az egyházközség tulajdonát képezi. Az épületek egy része romos állapotban van, ezért a püspök javasolta: azokat, amelyek már használhatatlan állapotban vannak, bontsák le, építsenek újakat, hiszen nem műemlék épületekről van szó. Az elsődleges szempont a gyülekezet igényeinek, kényelmének kiszolgálása – hangsúlyozta a püspök. Szóba került az is, hogy az egyházközség az épületegyüttes egyik részét eladhatná az egyházmegyének, hiszen annak nincs olyan épülete, ahol berendezhetnék az esperesi hivatalt.

Costan Morar polgármester szerint jó a kapcsolat a magyarság és a város vezetése között, kölcsönös a tisztelet. A polgármester elmondta: nem utalnak ki rendszeresen támogatást az egyházaknak, de alkalmanként támogatják a város

területén lévő egyházközségeket. A beszélgetés során Costan Morar egy korábbi kérését is elmondta a bizottságnak: az egyházközség tulajdonában lévő épületegyüttes udvarának egy részét szeretné az önkormányzat megvenni.

A délután folyamán a konfirmandusokkal és a gyülekezet ifjaival Szegedi László generális direktor és Kántor Csaba püspökhelyettes beszélgetett, míg a nőszövetséggel Kató Béla

Fotó: Kiss Gábor

A látogatás alkalmával a bizottság az ügyvitelt is ellenőrzi

püspök és Dézsi Zoltán főgondnok. A püspök arra emlékeztette a nőszövetség tagjait, hogy nem szabad minden gyülekezeti tevékenységet a lelkipásztor személyétől függővé tenni. A nőszövetség tagjai örömmel számoltak be: az utóbbi időben megsaporodtak a gyülekezeti alkalmak, és ezekre egyre többen járnak. A püspök arra biztatta őket: másokat is próbáljanak bevonni, hívják azokat is, akik eddig nem jártak a közösség rendezvényeire.

Válások és alkoholfüggőség

A presbiteri ülésen Szegedi László generális direktor kiemelte: sok a vegyes házasság, sok a válás, az egyházközség irattárában talált dokumentumok szerint egy több mint 150 éves gondot görget maga előtt az egyházközség. A válások nagy része az egyik társ alkoholfüggő-

sége miatt történik, ezért fontos lenne a Bonus Pastor Alapítványtól segítséget kérni, emellett azonban családterápiára is szükség lehet. Szegedi szerint törekedni kell a református identitás megerősítésére is, tekintettel a Hit Gyülekezetének térnyerésére a városban. Felhívta a figyelmet, hogy a lelkipásztornak szüksége van a gyülekezet és a presbitérium segítségére a vallásórák és ifjúsági bibliaórák megszervezésében.

A püspök a délelőtti sétát követően meglepődött, milyen gazdag a dési református közösség. A visszakapott vagyon nagy része azonban romos, és ezt egy felelős presbitérium nem nézheti tétlenül, javításra van szükség. Ugyanakkor fontos, ne csak épületekbe fektessük be a pénzünket. A vagyont arra kell használni, hogy közösséget építsünk azok számára, akik a városban élnek, hogy ne kíváncsozzanak el innen. A püspök szerint vannak olyan épületrészek, amelyeket értékesíteni lehet, hogy az abból nyert pénzből más épületeket felújítsanak. A régi fiúiskola bizonyos részeit le lehet például bontani, és helyettük más, funkcionális épületeket lehet építeni.

Kettős feladat előtt

Az esti istentiszteleten Kató Béla püspök elmondta: az egyházközség több egyházközsége olyan gondokkal küzd, amelyekre úgy tekint, mint a végre. A fiatalok elhagyják a gyülekezeteket, az emberek elidegenednek egymástól. Ilyenkor először magunk kell megoldásokat keresnünk, de az ige arra is figyelmeztet, hogy egy nyájhoz tartozók vagyunk, akik egyedül nem tudunk megmaradni, gondot kell viselnünk egymásra. Ugyanilyen fontos az Istennel való kapcsolatunk is. A püspök szerint nem szabad elkeserednünk, mert van segítségünk, bármibe is fogjunk bele. Ő feladattal bízott meg minket, ez pedig felelősséggel jár, ám tudnunk kell, hogy Isten kegyelme cselekszik. Az emberi cselekvésnek és a gondviselő Istenbe vetett hitnek mindig együtt kell járnia. Ez a kettős feladat áll a dési gyülekezet előtt is. Meg kell keresni azokat, akik eltűntek a gyülekezetből, épületeket kell karban tartani, és szem előtt kell tartani a döntések meghozatalakor, hogy Isten ma is munkálkodik közöttünk.

Igehirdetés után Bányai Csaba esperes köszöntötte a gyülekezetet, majd Szegedi László generális direktor számolt be a gyülekezet lelki életéről. Kiemelte a Diakónia Keresztyén Alapítvány munkájának fontosságát és létjogosultságát, ugyanígy hangsúlyozta az egyházkerületi missziós kiadványok olvasásának fontosságát is. Azt ajánlotta a gyülekezetnek, rendeljék meg e kiadványokat, és ingyen osszák szét az egyházközség tagjai között. Szólt arról is, hogy sokan a Hit Gyülekezetében találtak otthonra, holott ott sem lehet többet kapni, mint a református egyházban, mely jövőre ünnepli fennállásának 500. évfordulóját. Kiemelte ugyanakkor azt is: ha a templomot és az iskolát nem tudjuk fenntartani, akkor belátható időn belül Désen el fog veszni a reformátusság.

Kiss Gábor

Fotó: Kiss Gábor

Kató Béla: Isten feladattal bíz meg minket, ez pedig felelősséggel jár

Agnus Rádió – egész nap

Huszonegy órás online (világhálón elérhető) műsorszórást indított egyházkerületünk közösségi rádiója, az Agnus – jelentette be Szegedi Csaba projektmenedzser az intézmény 13. születésnapja alkalmából rendezett nyílt napon. A hallgatóknak szánt születésnapi

A nyílt napra a gyermekek is kíváncsiak voltak

ajándék átadását másfél hónapos próbaadás előzte meg. Az egész napos műsorszórásban a rádió vezetősége változatos zenei összeállításokkal és rovatokkal szélesebb hallgatói réteget célozna meg.

A rádió szerkesztőségének nem titkolt szándéka a fiatalok megszólítása és bevonása, akik erőteljesebben vannak jelen a virtuális térben, illetve napi programjukba nehezen illeszkedik a kora reggeli és déli, földi sugárzású műsor (jelenleg az Agnus reggel 3 és 8 óra között, délután pedig 12 és 15 óra között vételezhető Kolozsváron). A rádió honlapjára kattintva viszont bárki, bármikor bekapcsolódhat az adásba. A 24 órás online műsor több lehetőséget kínál, ugyanakkor több munkával és kihívással is jár. Ezért várják olyan önkéntesek jelentkezését, akik szívesen csatlakoznának a rádió lelkes csapatához, és gazdagítani akarják a műsorkínálatot.

Isten nem hiába teremtett!

Mészáros János Elek bizonyágtétele Gyulában

A közelmúltban Isten kegyelméből rendhagyó istentiszteletre került sor a gyalui gyülekezetben, amelyre szép számban jelentek meg helybeliek és környékeliek egyaránt. Az istentisztelet keretében meghívott vendégünk, Mészáros János Elek magyarországi énekes koncertezett és tett tanúbizonyságot. Gyülekezetünk lelkésze, Nyeste László Csaba rövid áhítata után az általa megtanított két meglepetésnémet adták elő gyülekezetünk gyermekei, majd ezt a vendégművész előadása követte.

Mészáros János Elek magyarországi előadóművész elmondása szerint: „amióta

az eszét tudja”, mindig nagyon szeretett énekelni, de 2012 óta hivatásszerűen is gyümölcsözött e talentumát, ugyanis Mészáros János Elekről ha addig nem, de 2012 óta biztosan hallottunk, mégpedig a magyarországi *Csillag születik* tehetségkutató verseny révén, ahol ő nyerte el az első díjat. Azóta nemcsak Magyarországon, hanem szerte a Kárpát-medencében és külföldön

is koncertezik. Rendkívüli tehetsége mellett erős, Istenbe vetett hittel is rendelkezik, saját gyülekezetében presbiterként is szolgál. Szilárd meggyőződése: Isten nem hiába teremtett, és semmi sem történik véletlenül, csakis isteni gondviselés és kegyelem által.

Az előadás során nemcsak énekeket hallhattunk, hanem szép verseket és összekötő beszédet, amelyben legfőképpen saját életét vázolta fel. Hallhattunk templomi dicséreteket, például református énekeskönyvünk 339. énekét: *Lelki próbáimban, Jézus, légy velem*, hallhattunk Bánk

Bán-operarészletet: *Hazám, hazám*, és több hazafias, illetve szerelemről szóló éneket, de hallhattuk saját versét is: *Ha van mit mondanod...*, és más költők verseit is, például Túrmezei Erzsébet-verseket. A másfél órás koncert után lehetőség adódott CD-vásárlásra,

ezt rövid szerzetvendégség követte, este a meghívottak számára pedig ünnepi vacsora.

A gyalui gyülekezet feledhetetlen és felémelő élményben részesült. Mindenki, aki eljött, magával vihette szívében a gyönyörű tiszta hangokat és az értékes üzenetet: *Isten nem hiába teremtett!*

Török Zsuzsánna

Bibliismereti vetélkedő Ótordán

Áldott alkalom volt nemrég a Tordai Református Egyházmegyében az 5–8. osztályosok számára az ótordai IKE-teremben megszervezett Bibliismereti Vetélkedő.

Nagy Albert ótordai lelkész tartotta az áhítatot, ezt ismerkedési játék követte, majd csapatokat alakítva Jakab Mihály harasztosi lelkész közölte a feladatokat a gyerekekkel. A meghirdetett 5-6. osztályos Bibliismereti Vetélkedő témái közül választottak egy-egy történetet, ami alapján csapatnevet, jelszót fogalmaztak meg címer elkészítésével együtt, majd a történetet is bemutatták, bizonytságot adva, milyen tudással gazdagodtak.

A feladatok alatt több szép éneket is tanultunk, énekeltünk Vincze Csongor újotordai lelkész gitárkíséréssel, amelybe besegített Borsos Ákos X. osztályos, Péter Árpád IX.

osztályos, valamint Máté Ditmár VI. osztályos tanuló is. Természetesen a csapatjátékokkal oldottuk a hangulatot, köszönjük ebben Daróczi Attila, egerbegyi lelkész közreműködését, aki sok vidám pillanatot, jó hangulatot biztosított mindnyájunknak.

Isten áldását kívánjuk mindazok életére, akik közreműködtek! Köszönjük Nagy Márta tiszteletes asszony segítségét, valamint az egyházmegyei lelkészek hozzájárulását, hogy elhozták a vallásórás gyerekeket. A következő találkozásig kívánom, hogy táplálja szívünket a hit, engedelmesség, a kitartó imádság és Isten szeretete!

Demeter Ilona

ISSN-1223-8848

Bonus Pastor – utógondozói konferencia

A Bonus Pastor Alapítvány idén második alkalommal szervezi meg országos találkozóját (utógondozói konferenciáját) április 8–10. között Méréban, Kolozs megyében. E találkozók fontos szerepet töltenek be a szenvedélybetegségekből való felépülési folyamatban és

a hozzátartozók viszonyulásának megváltozásában. A rendezvény részvételi díja 80 lej (teljes részvétel) vagy 50 lej (csak a programokon való részvétel). További információkért keressen rá a www.bonuspastor.ro honlapra. Jelentkezni a következő elérhetőségen lehet:

Szakács Előd, tel: 0752-243649,
e-mail: elod@bonuspastor.com

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár

Eötvös utca (str. Constanța) 1–3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület

Misztófalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában

Felelős vezető: Dávid Zoltán

Korrektúra: Sztranyiczki Mihály

